

«Esperanto is in opmars»

BERINGEN — Met wie kan je beter over Esperanto priten dan met 'pastoor' Alfons Beckers. Hij is al meer dan 50 jaar een fervent voorvechter van het Esperanto. Gedurende 20 jaar was hij voorzitter van het Internationaal Katholiek Esperanto-verbond. Nu is hij ere-voorzitter. Dat maakt dat Alfons Beckers een stukje van de wereld heeft gezien. Op elk congres is hij van de partij. Het reizen valt hem wel wat moeilijker dan vroeger. De leeftijd begint door te wegen. Hij is pas 80 geworden. Zijn enthousiasme voor het Esperanto is er niet minder om geworden. Het blijft zijn passie. Een leven in het teken van het Esperanto.

«Ik ging destijds naar het College in Beringen. Een leraar gaf toen een cursus Esperanto aan de oudere leerlingen. Ik was te jong en mocht niet meedoen. Ik was daarover zo kwaad dat ik nadien de taal op mijn eigen houje ben gaan leren. Nadien ontstond tijdens mijn studies in het Klein Seminarie te Luik een discussie over de rol van de internationale taal in de wereld. Het Esperanto was voor vele seminaristen de beste oplossing. Er werd vervolgens een cursus georganiseerd en een tijdschrift uitgegeven. Toen is het snel gegaan, want in 1935 werd het Katholiek Vlaamse Esperanto-verbond gesticht. Van 1945 tot 1965 was ik voorzitter van het Verbond en nadien ere-voorzitter voor het leven. In die hoedanigheid bezocht ik alle Europese landen, behalve Rusland. Er bestaat daarnaast een neutrale bond van Esperantisten. Ook ons verbond heeft zich hierbij aangesloten. Samen zouden we trachten het Esperanto te verspreiden».

«Vorig jaar werd het 100-jarig bestaan van het Esperanto gevierd. Deze internationale hulpsaal werd destijds door de Russische Jood Louis Zamenhof gelanceerd. Vaststellend dat in

zijn streek alleen een 5-tal verschillende talen werd gesproken, groeide bij hem als kind al de idee een nieuwe taal te creëren. Op 26 juli 1887 gaf hij in Warschau, waar hij zich als oogarts gevestigd had, een eerste boekje uit waarin zijn Esperanto-taal uiteenzette. Zijn brochures in het Frans, Russisch, Pools en Duits waren niet dr. Esperanto onderkend, wat «hopende» betekents».

«Esperanto is een heel levende taal, die evolueert net als een andere taal. Het latijn bijvoorbeeld is een dode taal. Ook het Esperanto heeft het Grieks als oorsprong. Het is in feite een mengeling van Germaanse, Romaanse en Slavische talen. Men kan zeer gemakkelijk zelf woorden maken. De vervoegingen zijn zeer eenvoudig. Ter vergelijking: na 100 jaar wordt het Esperanto gesproken door 15 miljoen mensen. Het Grieks daarentegen bestaat al 3.000 jaar, maar wordt maar door 10 miljoen mensen meer gesproken».

«Je kan Esperanto perfect leren op één dag. Het Engels is op dit ogenblik wel een wereldtaal dankzij het uitgebreide handels- en luchtverkeer in de wereld. Het is echter een moeilijke taal voor niet-Romanen. Het Engels heeft haar verspreiding niet te danken aan haar eenvoudigheid van structuur, maar wel aan de internationale economie en aan de luchtvaart. Ik verwacht dat er een einde komt aan de expansie van het Engels. Het Chinees is trouwens op dit ogenblik de meest verspreide taal in de wereld. Een Japanse arts bijvoorbeeld had 8 jaar nodig om een gesprek in het Engels te kunnen voeren. Voor het Esperanto had hij maar één jaar nodig. In 1992, bij de opening van de grenzen, stelt zich het probleem van de taal. Ik verwacht dat het Esperanto zich verder zal verspreiden in Europa en nadien in het Verre Oosten. Aan sommige

Alfons Beckers, priester en erevoorzitter: «Het Esperanto bestaat 100 jaar en wordt gesproken door 15 miljoen mensen. Ik ben zelf al 50 jaar met Esperanto bezig» (foto med)

universiteiten is Esperanto een verplicht vak. Ik geef ook ieder jaar een cursus in het college van Beringen aan jongeren. Dit jaar waren er 18 belangstellenden».

«Esperanto is niet de eerste kunsttaal geweest. Er zijn in het totaal wel 350 projecten geweest in die zin. Zelfs een profet in het Oud Testament sprak reeds over een internationale taal. De grote doorbraak is pas gekomen in de 18de eeuw met het Volapuk. Op het eerste congres kwam men echter tot de vast-

stelling dat men elkaar niet verstond. Dat was uiteraard het einde van die taal. Later is nog het Ido ontstaan, maar nu blijft alleen het Esperanto over».

«Je komt wel onder de indruk van dergelijk congres. Er wordt uitsluitend Esperanto gepraat. Het congres heeft dit jaar plaats in Brighton (Engeland). In de loop der jaren heb ik veel internationale contacten gelegd. Dat blijkt nu met de nieuwjaarsdagen. Als rustend pastoor hou ik me vooral bezig met het beantwoorden van brieven. Esperan-

Internationale dag

BERINGEN — In het kader van het 750-jarig bestaan van Beringen heeft op 19 augustus een internationale ontmoeting plaats van esperantisten. Het is de bedoeling om die dag esperantisten uit Europa en zelfs Amerika naar hier te lokken. Op die manier wil de Beringse esperantoclub haar steentje bijdragen tot de Europese uitstraling van de stad Beringen.

De deelnemers worden om 9u.30 verwacht op de Grote Markt. Nadien is er een receptie. In de voormiddag wordt een bezoek gebracht aan de mijn. Na het middageten in het Casino trekt het internationaal gezelschap naar de Vallei van de Zwarte Beek voor een lange wandeling. De dag wordt besloten met een eucharistieviering in het Kapelleke aan de Staak te Koersel.

Ter voorbereiding van deze internationale ontmoeting wordt vanaf half februari een esperantocursus georganiseerd in het college van Beringen. Deze cursus omvat 15 lessen en is gericht op volwassenen. Voor meer inlichtingen kan men zich wenden tot Jos Lemmens, Maasheide 7 te Beringen, of tot Gustaaf Rombout, Zandhoefstraat 156 te 3940 Beringen.

— M.J.B.

tisten uit Italië, Polen, Tsjechoslowakije, Amerika en zelfs uit Afrika schrijven me regelmatig. De beste herinneringen bewaar ik aan Japan. Daar heb ik gedurende enkele dagen geleefd als een echte Japanner. Toch is het nergens zo goed als thuis, hier in Beringen».

— M.J.B.